

Fremtiden, thi det vil næppe være mange Aar, før alle ville rejse sig mod Ministerens beynnderlige Stædighed.

Falkenstjerne: Det er kun et enkelt Spørgsmaal, jeg har bedt om Ordet for at faa Lejlighed til at gøre den højtærede Indenrigsminister angaaende Vædringsforslaget under Nr. 184, som gaar ud paa at indføre en ny Konto: „Til Etablering af elektrisk Belysning i Christian den Syvendes og Frederik den Sjettes Palæer paa Amalienborg samt Balæ Matr.-Nr. 123 i Amaliegade“. Denne Konto har jeg selvfølgelig ikke det fjerneste imod, men derimod kunde det ganske vist interessere mig at høre fra den højtærede Indenrigsministers Side, om det er Ministerens Hensigt at give Indlægningen af denne elektriske Belysning i fri Konkurrence, eller om det er Ministerens Hensigt at overdrage det til et enkelt Firma, der, saa vidt det for ikke nærmere indviende har været muligt at se, hidtil synes at have erhvervet sig et Slags Monopol paa elektrisk Belysning baade i Kjøbenhavn og andre Stæder her i Landet, sfont efter de Erfaringer, vi i det mindste have gjort i denne Bygning, jeg ikke synes, at denne elektriske Belysning just udmærker sig ved en saadan Fuldkommenhed, at der er nogen særlig Grund til ved enhver Lejlighed at foretrække dette Firma. Jeg kunde derfor, idet jeg ganske tiltræder dette Forslag om Etablering af elektrisk Belysning paa Amalienborg, ønske en bestemt Erklæring fra Ministerens Side, om det er Hensigten at udbyde den i fri Konkurrence, i det mindste mellem indenlandske Firmaer, eller om det er Hensigten at foretrække et enkelt Firma

J. C. Christensen: Det er en Bemærkning, jeg har at gøre angaaende Vædringsforslaget under Nr. 185. Det er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, og dets Stæbne er altsaa sikker nok, efter som man maa antage, at det saa bliver vedtaget her i Tinget. Jeg skal ogsaa give dette Forslag min Stemme, men jeg har forlangt Ordet dets for at paavise, at den Løsning, der her tilfjattes af dette store Spørgsmaal, er ikke nogen endelig eller fyldestgørende Løsning, og dets for at søge Lejlighed til at stille Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Spørgsmaalet om Klittens Gennemstæring ved Nymindegab er meget gammelt og ogsaa meget stort. Selve Ringkøbing Fjord er et Vandbassin paa 6 Kvadratmile, altsaa større end f. Eks. Vangeland, og dette Vandbassin har et Opland af et saa stort Areal, at dets Areal er

større end hele Fyn, nemlig 60 Kvadratmile, og ud i Vandbassinet strømmer Danmarks vandrigeste Aa, nemlig Skjerna, og Vandstanden i Fjorden er ikke saa lidt højere end Vandstanden i Havet, og desuden kan Vandet daarlig finde Vej ud til Havet, thi i Aarens Løb have Forholdene dannet sig saaledes, at Vandet maa løbe parallelt med Havet paa en Strækning af ca. 1½ Mil, inden det kan finde Vej derud, og det Udløb er endda til Overflod opfyldt med Grunde, Der og andre Hindringer. Naar Vandet endelig har fundet Vej til Havet, har dette dannet en Barre ved Udløbet, som hindrer fri Udstrømning og hindrer Fisterbaadene i deres Sejlads. For at faa et bedre Udløb er dette Vædringsforslag fremkommet. Det tilfigter en Gennemgravning af Tangen lidt længere mod Nord, men den Sum, som her er stillet til Raadighed, vil paa ingen Maade løse Spørgsmaalet fyldestgørende, om det end maaste nok kan afhjælpe eller i alt Fald nogenlunde lindre de daarlige Forhold. Landboerne der ude i den store Egn, baade i Skjernaadeltaet og Vandboerne, der have Enge ved Fjorden, ønske et bedre Udløb, hvor Vandet kan strømme mere frit ud, at de kunne komme af med Vandet om Sommeren, naar det træffer ind med store Regnskyl, men de ønske ogsaa et mere direkte Løb, for at Vandet fra Havet kan strømme ind over deres Enge særlig om Efteraaret og Vinteren og frugtbar gøre dem. Dette er ikke alene i Landboernes Interesse, men det er ogsaa i Statens Interesse, thi Staten ejer store Engstrækninger i den sydlige Del af Fjorden, som ere opstaaede ved Flod og Ebbe, ved at Floden har bragt Mudder ind, som har aflejret sig paa Sandbarren. Derved er opstaaet store Engstrækninger, og der er endnu flere Grunde der inde, som, naar Vandstanden sænkes, vilde komme frem, og der vilde efterhaanden danne sig nye Engstrækninger til Fordel for Staten. Det vil altsaa baade være i Landboernes og Statens Interesse, om der blev et Udløb, som gik direkte fra Havet til Fjorden, i alt Fald ikke saa lidt mere direkte end det, der her er foreslaaet, saa at fri Ud- og Indstrømning kunde finde Sted. Men ikke alene Landboerne ønske det, men ogsaa Fisterne og særlig Havfisterne ønske det. Mellem Havet og Ringkøbing Fjord er der en mange Mil lang Klitstrækning; der bor en talrig Fisterbefolkning, som driver Havfisteri. For 3 Aar siden, da Vandbygningsdirektøren og Ministeriets Fisterikonfulent rejste ud for at undersøge Forholdene, opgav de, at der var paa den Strækning 66 Haabaade med en Besætning